

1983 மார்ச் 7]

3. தகவல் கோரல்.

உறுப்பினர்கள் கொடுத்துள்ள அறிவிக்கைகள்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அடுத்து ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்.....

திரு. ப. பொன்னுரங்கம் : சார், பாயின்ட் ஆப் ஆர்டர். இன்றைக்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்கள், நகராட்சிகள், மாநகராட்சிகள் சம்பந்தப்பட்ட பல சட்ட முன்வடிவுகள் விவாதத்திற்கு வரவிருக்கின்றன. அவற்றுக்கு நாங்கள் சில அமென்ட்மெண்டுகள் கொடுத்திருக்கிறோம். சட்ட முன்வடிவுகள் விவாதத்திற்கு வரும் போது அவற்றுக்குக் கொடுக்கப்பட்டிருக்கிற திருத்தங்களும் அவையில் வைக்கப்படுவது பழைய வழக்கம். இன்றைக்கு அந்தத் திருத்தங்கள் வைக்கப்படவில்லை. வீட்டுக்கு அனுப்பி விட்டதாகச் சொல்லலாம். கேள்வித்தாள் எல்லாம் வீட்டுக்கு வருகின்றன. ஆனால் இங்கேயும் வைக்கப்படும்; இன்றைக்கு வைக்கப்படவில்லை; வைப்பதற்கு ஏற்பாடு செய்யப்படுமா?

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அதெல்லாம் உறுப்பினர்களுக்கு ஏற்கெனவே அனுப்பப்பட்டிருக்கின்றன. இதிலே ஒழுங்குப் பிரச்சினைக்கு இடமில்லை.

திரு. இரெ. இராசமாணிக்கம் : பேரவைத் தலைவரவர்களே, தமிழ்நாட்டில் இன்றைய தினம் பரவலாக கிராமங்களில் காலரா நோய் பரவி, பலர் இறந்திருக்கிறார்கள். அதுபற்றி 3 ஆம் தேதியே ஒரு கவன ஈர்ப்பு கொடுத்திருக்கிறேன். அது மிக முக்கியமான பிரச்சினை. ஆகவே, அதை இன்றைக்கே எடுத்துக் கொள்ள வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : இப்போது ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்தை எடுத்துக் கொள்கிறேன்.

(முற்பகல் 10-30)

4. ஒத்திவைப்புத் தீர்மானம்.

கரும்புக்கு சென்ற ஆண்டு அறிவித்த விலையை இவ்வாண்டு அரசு குறைத்துள்ளது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : திருவாளர்கள் பி. ஈஸ்வரமூர்த்தி என்கிற சொரணம், ரா. கிருஷ்ணன், எம். செல்லமுத்து, டி. மணி, கே. ஆர். சுந்தரம், என். வரதராஜன், என். சங்கரய்யா, என். எஸ். வி. சித்தன், கே. எம். தங்கமணி, வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி, சோ. அழகர்சாமி, மு. அம்பிகாபதி ஆகி

(பேரவைத் தலைவர்)

[1983 மார்ச் 7]

யோர் “கரும்பு உற்பத்திக்கான செலவுகள் சென்ற ஆண்டை விட இந்த ஆண்டு அதிகம் பணம் செலவு ஆகியுள்ள சூழ்நிலையில் சென்ற ஆண்டு கரும்பு விலையை விட இந்த ஆண்டு டன்னுக்கு சுமார் இருபது ரூபாய்க்கும் அதிகமாக விலையைக் குறைத்து தமிழக அரசு அண்மையில் அறிவித்துள்ளதால் கரும்பு விவசாயிகளிடையே எழுந்துள்ள நிலை குறித்து விவாதிக்கப் பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைக்க வேண்டும்” என்ற தீர்மானத்தை மொழிய என் அனுமதி கேட்டு அறிவிப்புகள் கொடுத்துள்ளனர். இது எப்படி அவசரப் பொது முக்கியத்துவம் வாய்ந்தது என்பது குறித்து மிகச் சுருக்கமாகக் கூறும்படிக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். (குறுக்கீடு)

திரு. சொரணத்திறுப் பதிலாக திரு. வரதராஜன் அவர்கள் பேசுவதற்கு என் அனுமதி கேட்டிருக்கிறார்கள். திரு. வரதராஜன்

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, பிரதான எதிர்க்கட்சி என்ற முறையில் எங்களுக்கு முதன்மையிடம் கொடுப்பதுதான் மரபு. அவர்கள் முதலில் பேச வேண்டும் என்று கேட்டால் எனக்கு ஒன்றும் ஆட்சேபணை இல்லை. தாங்கள் கடைசியில் பேச என்னை அனுமதித்தாலும் பேசி விட்டுப்போகிறேன்.....(குறுக்கீடு).

திரு. என். சங்கரம்மா : முதலில் எந்தக் கட்சி ஒத்திவைப்புத் தீர்மானத்திற்கான அறிவிக்கையைக் கொடுத்திருக்கிறதோ, அந்தக் கட்சி அடிப்படையில்தான் இதுவரையில் தாங்கள் முதலில் பேச அனுமதித்து வந்தீர்கள். அப்படியே இப்போதும் இருக்கட்டும். மரபை மாற்ற வேண்டாம்.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : அப்படித்தான் இது வரையில் செய்யப்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே, திரு. வரதராஜன் அவர்கள் பேசட்டும்.

திரு. என். வரதராஜன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இன்று தமிழ்நாட்டில் கரும்பை உற்பத்தி செய்கிற உற்பத்தியாளர்கள், விவசாயிகள் மிகக் கடுமையாகப் பாதிக்கப் பட்டிருக்கிறார்கள். கவலையடைந்துள்ளார்கள். இந்த ஆண்டு நாம் கரும்புக்கு நிச்சயித்திருக்கக்கூடிய விலை டன்னுக்கு 155 ரூபாய். கடந்த ஆண்டு நாம் நிச்சயித்த விலை ரூ.175 அதற்கு முந்தைய ஆண்டு நாம் நிர்ணயித்த விலை ரூ. 185 ஆகவே, 185 லிருந்து இரண்டாண்டுகளுக்குள்ளாகவே 155 ஆக விலை குறைந்திருக்கிறது.

1983 மார்ச் 7]

[திரு. என். வரதராஜன்]

ஆனால், கடந்த இரண்டாண்டுகளுக்குள்ளே உற்பத்தி செலவு அதிகரித்திருக்கிறது. உரத்தின் விலையும் கூடியிருக்கிறது. தேவையான இடுபொருள்களின் விலையும் கூடியிருக்கிறது. உற்பத்திச் செலவு உயர்ந்திருக்கிறது. ஆகவே, இப்படி உற்பத்திச் செலவு கூடிக்கொண்டே போகிற நேரத்தில் இந்த 155 ரூபாய் என்ற விலை குறைப்பு செய்யப்பட்டிருக்கிறது. இது மிக கடுமையான நிலை. அப்படிப்பட்ட கடுமையான நிலைமைக்கு விவசாயிகள் உள்ளாகியிருக்கிறார்கள், ஆனால் அதே நேரத்தில் சர்க்கரை ஆலையில் இருக்கக்கூடிய இலாபமானது, இவ்வாறு இதன் அடிப்படையில் குறைந்திருக்கிறதா என்று சொன்னால், அது கூடிக்கொண்டே இருக்கிறது என்ற புள்ளி விவரம்தான் கிடைக்கிறது. இதை நாடே அறியும்; நாமும் அறிவோம். ஆகவே, கரும்பை உற்பத்தி செய்யக்கூடிய விவசாயிகளின் நிலைமை போன ஆண்டு கிடைத்த 175-க்கு கூட விலை கிட்ட முடியாது போகிறதே என்ற கவலைக்கிடமான நிலைமையாகத்தான் இருக்கிறது.

தமிழ் நாட்டில் இருக்கக்கூடிய சாதாரண மக்களுக்குக்கூட, இன்றையதினம் உள்ள விலைவாசி நிலைமை தெரியும். காட்டில் வெகு சாதாரணமாக கிடைக்கக்கூடிய காட்டு விறகுகளுக்குக் கூட இன்றைய தினம் ஒரு டன்னுக்கு 300 ரூபாய் வீதம் கொடுத்து நம்முடைய தமிழ் மக்கள் வாங்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அப்படி இன்றையதினம் கண்ணீரை தண்ணீராகக் கொட்டி 10 மாதம் கஷ்டப்பட்டு பயிரிட்ட கரும்பை 150 ரூபாய்க்குக் கொடுக்க வேண்டும் என்று சொன்னால், அவர்கள் பெருமளவில் கஷ்டத்திற்கும் நஷ்டத்திற்கும் உள்ளாக வேண்டியிருக்கிறது.

ஏற்கெனவே விவசாய விலைபொருள்களுக்கு நியாயமான விலை கிடைக்கவில்லை என்ற நிலைமை இருக்கிறது. ஒவ்வொரு ஆண்டும் அவர்கள் இதுகுறித்து கண்ணீர் விடுகிற நிலைமை இருந்து வருகிறபோது, கரும்பு உற்பத்தி செய்யும் விவசாயிகளுக்கு இந்த விலை குறைப்பு தனியாக தண்டனை வேறு கொடுப்பது போல் இருக்கிறது என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. தமிழ் நாட்டினுடைய சர்க்கரை உற்பத்தி, அல்லது ஜீனி உற்பத்தி தமிழகத்திற்கும் இந்தியாவிற்கும் பெருமை சேர்ப்பதற்கு பதிலாக, உற்பத்தி செய்கிற அந்தத் தொழிலாளர்களுக்கு தண்டனை கொடுக்கும்படியான நிலைமையில்தான் இந்த விலை குறைப்பு இருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப்போனால், பல ஆண்டுக் காலமாக விவசாயிகள் தங்களுடைய கோரிக்கைகளை வற்புறுத்திக்கொண்டே வருகிறார்கள். அவர்கள் சொல்கிறார்கள், “ஆலைகளுக்கு இதனால் இலாபம் குறையவில்லை அதிகரிக்கிறது என்பது மட்டுமல்ல, நாங்கள் கொடுக்கும்படியான கரும்புக்கு ஏற்ப விலைகள், அன்றாடம் கிடைப்பதே இல்லை. கொடுத்து 6 மாதங்கள் கழித்துதான் பணம் தருகிறார்கள். ஆனால், அதற்கான வட்டியை அவர்கள் கொள்ளை அடித்துக் கொள்கிறார்கள். எங்களுக்கு அதில் ஒரு இலாபமும் இல்லை.

[தூ. என். வரதராஜன்]

[1983 மார்ச் 7]

அது மட்டும் அல்லாமல் ஆலைகளில் பிடித்தல் என்ற பெயரால் பல ஆயிரக்கணக்கான ரூபாய்களைப் பிடித்துக் கொண்டு அவர்கள் இலாபம் அடைந்துகொண்டிருக்கிறார்கள். எங்களுக்கு எந்தவிதமான வருமானமும் இல்லை. இப்படிப்பட்ட நிலையில் உழைத்துக் கொண்டிருக்கும் எங்களுக்கு எந்தவிதமான சலுகையும் இல்லாத நிலையில், தண்டனை கொடுக்கும் படியான நிலையில் இப்படிப்பட்ட விலை குறைப்பு செய்வது ஏனோ'' என்று தமிழகத்தினுடைய கரும்பு விவசாயிகள் கண்ணீர் விடக்கூடிய காட்சி இருக்கிறது.

நெல்லை உற்பத்தி செய்ய வேண்டும் என்று சொன்னால் ஒரு குவிண்டாலுக்கு 150 ரூபாய் என்று கொடுக்கப்படவேண்டும் என்று விலை உயர்வு ஏற்படுத்தப்பட்டிருக்கும் இந்நாளில் கரும்புக்கு மட்டும் இப்படிப்பட்ட விலை குறைவு இருப்பது சரியல்ல. அது மட்டுமல்ல, தமிழகத்தில் உள்ள கரும்பு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய விவசாயிகள் ஒரு டன்னுக்கு 250 ரூபாய்க்கு மேல் செலவு செய்ய வேண்டிய நிலையும் இருக்கிறது. மாநில அரசு இந்த விலை நிர்ணயித்திற்கு எப்படி கணக்கீடு செய்தார்களோ, நாம் அறியோம். ஆனால், நாம் மத்திய அரசை மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரம் வேண்டும் என்று வற்புறுத்திக் கொண்டிருக்கிறோம். நாள் தோறும் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறோம். மத்தியிலே இருப்பவர்கள் மாநிலங்களிலே உற்பத்தி செய்யக்கூடிய விவசாயிகளின் விலை, மற்றும் உற்பத்தியாகக்கூடிய விலை பொருள்களின் உற்பத்திச் செலவு நிலைமை ஆகியவைகளை கவனத்தில் எடுத்துக் கொள்ளாமல் ஆலை அதிபர்களை மட்டும் கவனத்தில் எடுத்துக் கொண்டு, நடவடிக்கைகளை எடுத்து வருவதால் உற்பத்தியாளர்களுக்கு போதுமான விலை கிடைக்கச் செய்ய முடியவில்லை.

அதனால், மாநிலங்களில் பல பிரச்சினைகள் எழுகின்றன. கடன் பட்டிருக்கக்கூடிய விவசாயியால் வாங்கிய கடனைக் கொடுக்க முடியாத நிலைமை இருக்கின்றது. கிராமப்புறத்திலே உள்ள அந்த விவசாயிகள் வறுமைக் கோட்டிற்குக் கீழே தள்ளப்பட்டக்கூடிய நிலைமை ஏற்படுகின்றது. விவசாயிகள் இன்றைய தினம் உற்பத்தி செய்து பின் மறு உற்பத்தி செய்ய முடியாமல் திண்டாடுகிறார்கள். மாநிலங்களில் நாம் கொள்முதல் செய்யக்கூடிய நெல்லுக்குக் கூடுதல் விலை கொடுக்க வேண்டும் என்று சொல்கிறோம். வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே தள்ளப்படுகின்ற நிலைமை இருப்பதன் காரணத்தால் இன்றைக்கு நெல்லுக்குக் கூடுதலாக விலை கொடுக்கலாம் என்று அறிவித்திருக்கிறோம். அப்படிப்பட்ட நிலைமையில் இவ்வாறு கரும்புக்கு டன் ஒன்றுக்கு 155 ரூபாய் என்ற அறிவிப்பு மிகப் பெரிய பாதகமான ஒன்றாகும். எனவே, இன்றைக்கு நாம் நம்முடைய கஷ்டத்தையும், நஷ்டத்தையும் ஏற்றுக்கொண்டு தமிழ் நாட்டிலே இருக்கக்கூடிய விவசாயிகளைப் பாதுகாக்க வேண்டும் என்ற நிலைமையில் டன் ஒன்றுக்கு

1983 மார்ச் 7]

[திரு. என். வரதராஜன்]

250 ரூபாய் கொடுக்க வேண்டும் என்று மத்திய அரசினை மாநில அரசு வற்புறுத்த வேண்டும். மாநில அரசினைப் பொறுத்த வரையில் சென்ற ஆண்டு கொடுத்த 175 ரூபாயையாவது இந்த ஆண்டு உடனடியாகக் கொடுப்பதற்குரிய முயற்சியினை மேற்கொள்ள வேண்டும். இப்படிப்பட்ட அவசரப் பொது முக்கியமான காரியத்தைப்பற்றி விவாதிக்க வேண்டி இருப்பதன் காரணத்தால் இந்த அவையின் பிற அலுவல்களை ஒத்திவைத்து இது குறித்து விவாதிக்க வேண்டும் என்று நான் வற்புறுத்த அமர்கிறேன்.

*திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிக் பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகஅரசு இந்த ஆண்டு கரும்புக்கு 155 ரூபாய் டன் ஒன்றுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்திருக்கிறது. எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு. வரதராஜன் அவர்கள் சொன்னதைப்போல கழிந்த ஆண்டு கரும்புக்கு டன் ஒன்றுக்கு 175 ரூபாயாகவும் அதற்கு முந்தைய ஆண்டு 185 ரூபாயாகவும் இருந்திருக்கின்றது. நான் மிகுந்த அச்ச உணர்வோடு எண்ணிப் பார்க்கிறேன். ஒவ்வொரு ஆண்டும் கரும்பின் விலை குறைந்துகொண்டே போகின்றது என்ற நிலைமையில் வருகின்ற ஆண்டிலே இன்னும் அதன்விலை குறைந்து விடுமோ என்று நான் அச்சப்படுகிறேன். எனவே 155 ரூபாய் என்பது மிக மிகக் குறைவு என்பதை இந்த மாமன்றத்திலே இருக்கின்ற எல்லா உறுப்பினர்களும் அறிவார்கள். இதுகுறித்து மாண்புமிகு வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் என்ன இனி சொல்வார்கள் என்பதை எண்ணிப் பார்க்கிறேன். வேளாண் விளைபொருள் கமிஷன் டன் ஒன்றுக்கு 155 ரூபாய் என்றும் இந்தியப் பேரரசு 130 ரூபாய் என்றும் நிர்ணயம் செய்திருக்கின்றது என்ற வாதத்தைச் சொல்லலாம் என்று நான் கருதுகிறேன். ஆனால் அண்மையிலே இருக்கின்ற ஆந்திரா மாநிலத்திலே காங்கிரஸ் சட்டியின் ஆட்சி இருந்தபோது அப்போது முதலமைச்சராக இருந்த திரு. விஜயபாஸ்கர் ரெட்டி அவர்கள் 190 ரூபாய் என்று நிர்ணயம் செய்திருந்தார்கள். அதற்குப் பின்பு ஆட்சிப் பொறுப்புக்கு வந்த திரு. என். டி. ராமாராவ் அவர்களும் அதனை ஏற்றுக்கொண்டிருப்பதாக அறிகிறேன்.

இன்றைக்கு தமிழகத்திலே கரும்பு விவசாயம் செய்யும் பெரும்பாலான விவசாயிகள் ஏழை விவசாயிகளாக இருப்பதன் காரணத்தால் அவர்கள் மெத்த இடர்பாட்டுக்கு ஆளாகி இருக்கிறார்கள். வறட்சியோ வரலாறு காணாத அளவுக்கு இப்போது இருந்துகொண்டிருக்கின்றது. மின் தட்டுப்பாட்டைப் பற்றிச் சொல்ல வேண்டியதில்லை, அந்த அளவுக்குக் கடுமையாக இருக்கின்றது. ஒரு நாளில் 6 மணி நேரம், 5 மணி நேரம் தான் மின்சாரம் வரும் என்ற நிலைமையில் எப்போதுவரும், எப்போது போகும் என்பதே தெரியவில்லை. எப்போது மின்சாரம் துண்டிக்கப்படும் என்பது பற்றியும் யாருக்கும் தெரியவில்லை. எனவே, விவசாயிகள் தண்ணீரைப் பாய்ச்சி விவசாயம்

[திரு. என். எஸ். வி. சித்தன்]

[1983 மார்ச் 7]

செய்யவில்லை, கண்ணீரையும், செந்நீரையும் பாய்ச்சித்தான் விவசாயம் செய்ய வேண்டிய பரிதாபமான நிலைமைக்கு ஆளாக் கப்பட்டிருக்கிறார்கள். மேலும் விவசாய உற்பத்திச் செலவு இன்று கடுமையாகக் கூடி இருக்கின்றது. இப்படிப்பட்ட நிலை மையில் கரும்புக்கு டன் ஒன்றுக்கு 155 ரூபாய் என்று நிர்ணயித் திருப்பது வெந்த புண்ணிலே வேல் பாய்ச்சுவது போன்றதாகும். இது நியாயத்திற்கும் ஒத்துக்கொள்ளாது, தர்மத்திற்கும் ஒத்துக் கொள்ளாது. எந்தவிதமான முயற்சியும் இல்லாமல், தண்ணீர் பாய்ச்சாமல், உரம் இடாமல் வளர்க்கப்படுகின்ற வேலிக்கருவை விறகூட டன் ஒன்றுக்கு 300 ரூபாய் என்று இருக்கின்றது. ஆனால் மிகவும் கஷ்டப்பட்டு உழைத்து, களை எடுத்து பயிர் செய்து அறுவடை செய்கின்ற விவசாயிக்கு டன் ஒன்றுக்கு கரும்புக்கு 155 ரூபாய் என்பது எப்படிப் பொருத்தமானதாகும்? எனவே உடனடியாக இதை எல்லாம் இந்த அரசு மறுபரிசீலனை செய்யவேண்டும். எத்தனையோ செலவுகளைச் செய்கின்றது இந்த அரசு. லட்சக்கணக்கான பணம் கூட அல்ல, கோடிக்கணக்கான பணத்தை எதற்கெல்லாமோ செலவிடுகின்றது. எனவே விவசாயிகள் நன்றாக வாழ்வதற்குக் கூட இல்லை, உயிரோடு இருப்பதற்காகவாவது டன் ஒன்றுக்கு 200 ரூபாய் என்ற வகையிலே நிர்ணயம் செய்ய தமிழக அரசு முன்வர வேண்டும். கரும்பு விவசாயம் செய்கின்ற விவசாயிக்கு டன் ஒன்றுக்கு 200 ரூபாய் கொடுத்து மற்ற மாநிலங்களுக்கு வழிகாட்டியாக இருக்கிறோம் என்ற பெயரைப் பெற்றுக் கொள்ளவேண்டும்.

நான் சில நாட்களுக்கு முன்பு பார்த்தேன். தொழில் துறை அமைச்சர் அவர்கள் டன் ஒன்றுக்கு 155 ரூபாய் என்று அறிவித் தார்கள். தொழில்துறை அமைச்சர் தொழில்களுக்குச் சாதகமாகத்தான் அறிவிப்பார். ஆனால் வேளாண்மைத்துறை அமைச்சர் வேளாண்மைக்குச் சாதகமானவராக இருக்கவேண்டும். ஆனால் வேளாண்மைத்துறை அமைச்சரின் அறிவிப்பு வேளாண்மைப் பற்றி வருவதில்லை. வேண்டாத சில யோசனைகளைச் சொல்வதும், காங்கிரஸைச் சாடுவதும் என்ற நிலைமையில்தான் அவரது அறிக்கைகள் வருகின்றன.

[முற்பகல் 10-40]

மாண்புமிகு டாக்டர் கா. காளிமுத்து : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, எவ்வப்போது எந்த எந்த வைத்தியம் தேவையோ அவைகளைத்தான் செய்து கொண்டிருக்கிறோம்.

திரு. என். எஸ். வி. சித்தன் : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழகத்தில் வேளாண்மை இன்றைக்கு எந்த நிலையில் இருக்கிறது என்பதை எண்ணிப் பார்க்கவேண்டும். 100-க்கு 80 சதவீத பெருமக்கள் இந்த வேளாண்மைத் துறையில் ஈடுபட்டிருக்கிற காரணத்தினால் அவர்கள் மீது

1983 மார்ச் 7]

[திரு. என். எஸ்.வி. சித்தன்]

அக்கறை காட்ட வேண்டும் என்பதற்காகத்தான் தமிழக மக்களின் கருத்தை அவர்கள் சார்பாக சொல்கிறேனே தவிர வேறு இல்லை. டன் ஒன்றுக்கு 200 ரூபாய்க்கு அதிகமாக இந்த அரசும் அறிவிக்க வேண்டும் என்று தொடர்ந்து கரும்பு விவசாயம் செய்கின்ற சாதாரண விவசாயி என்ற முறையில் தமிழக விவசாய பெரு மக்கள் சார்பாக உங்கள் மூலமாக இந்த அரசை கேட்டுக் கொள்கிறேன். இது மெத்த அவசரமான நிலை. இதைக் காட்டிலும் அவசரமான நிலை தமிழகத்தில் எதுவும் கிடையாது. ஆகவே இதுபற்றி விவாதிக்க மற்ற நடவடிக்கைகளை ஒத்தி வைக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாட்டிலுள்ள 21 சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு பல இலட்சக்கணக்கான கரும்பு விவசாயிகள் கரும்பினை சப்ளை செய்கிறார்கள். அவர்களுக்கு உரிய விலை நடப்பு கரும்பு பிழியும் சீசனில் கிடைத்தால்தான் அடுத்த ஆண்டுக்கு ஆலைக்கு தேவையான கரும்பினை அவர்கள் நடு வார்கள். இந்த ஆண்டு போதுமான விலை கிடைக்கவில்லை என்றால் கரும்பு விவசாயிகள் அடுத்த ஆண்டுக்கு நடக்கூடிய சாத்தியம் இல்லாமல் போய்விடும். ஏறக்குறைய 21 சர்க்கரை ஆலைகள் இன்றைக்கு ஆடக்கூடிய கரும்பிலே பாதி அளவுக்கு கூட கரும்பு கிடைக்காமல் மூடக்கூடிய சூழ்நிலைதான் இன்றைய தினம் தமிழ்நாட்டிலே ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதை சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன். அக்டோபர் மாதத்திலே கரும்பு சீசன் ஆரம்பிக்கிறது. மற்றைய மாநிலங்களில் என்ன செய்கிறார்கள், தமிழ்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய அரசாங்கத்தை நடத்தக்கூடிய வர்கள் என்ன செய்கிறார்கள் என்பதைப் பார்க்கவேண்டும். ஆந்திராவில் நவம்பர் மாதம் 28 ஆம் தேதி விலையை நிர்ணயித்து அறிவித்து இருக்கிறார்கள். 196 ரூபாய் என்று மாண்புமிகு உறுப்பினர் சித்தன் அவர்கள் சொன்னது போல். ஒரு டன்னுக்கு 196 ரூபாய் என்று நவம்பர் மாதத்திலே சொல்லிவிட்டார்கள். அங்கே இருக்கக்கூடிய விவசாயிகள் அந்த 196 ரூபாய் போதுமான விலை என்று கருதினால் அவர்கள் மீண்டும் கரும்பு நடுவார்கள். அது குறைவாக அங்கே சொல்லியிருந்தால் அவர்கள் அதை விட்டு விட்டு வேறு மகசூலுக்குச் சென்று விடுவார்கள். அக்டோபர் மாதம் போய், நவம்பர் மாதம் போய் டிசம்பர் மாதம் போய் ஜனவரி மாதம் 8ஆம் தேதி கரும்பு விவசாயிகளுடைய உயர் மட்ட குழுவினை மாண்புமிகு தொழில்துறை அமைச்சர் அவர்களும், மாண்புமிகு விவசாயத்துறை அமைச்சர் அவர்களும் கூட்டினார்கள். நானும், கம்யூனிஸ்டு கட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர் அருமை சகோதரரும் அந்தக் கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டோம். அவர்கள் சொன்னார்கள் இன்னும் ஒரு வாரத்தில் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களை கலந்து கொண்டு அன்றைய தினம் எடுத்த முடிவுகளை நாங்கள் அறிவிக்கிறோம் என்று சொன்னார்கள். ஜனவரியும் போய்விட்டது. பிப்ரவரியும்

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி] [1983 மார்ச் 7]

போய்விட்டது. இன்றையதினம்வந்து 155 ரூபாய்தான் கரும்பு விவசாயிகளுக்கு கொடுப்போம் என்கிற நிலையில் இந்த அரசாங்கம் அறிவித்து இருக்கிறார்கள் என்றால் விவசாயிகள் மீண்டும் கரும்பு நட வேண்டாமா? அப்படி நடப்படாததன் மூலமாக அடுத்த ஆண்டுக்கு கரும்பு சர்க்கரை ஆலைகளுக்கு கரும்பு கிடைக்காத அளவுக்கு நீங்கள் வழிவகைகளைத்தான் செய்கிறீர்கள் என்பதை நான் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

அடுத்து, நம்முடைய விவசாயத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் சில மாதங்களுக்கு முன்னதாக சொன்னார்கள், மத்திய அரசாங்கம் நாங்கள் அதிகமாக விலை கொடுப்பதற்கான முயற்சிகளில் எங்களுடைய கைகளை கட்டி விட்டார்கள் என்று. 130 ரூபாய் என்று அக்ரிகல்சுரல் பிரைஸ் கமிஷன் அவர்கள் சொல்லியிருப்பதற்கு மேலாக நாங்கள் அறிவிக்க வேண்டுமானால் மத்திய அரசாங்கத்தின் அனுமதியைப் பெற்றுத்தான் அறிவிக்கவேண்டும் என்றும் எங்களை அறிவிக்கமுடியாமல் எங்களை கைகளை கட்டி விட்டார்கள் என்று மேடையிலோ எங்கேயோ பேசியதாக பத்திரிகையில் வந்தது. இப்போது அந்த நிலமை கூட கிடையாது. எங்களை கல்க்காமல் உரிய விலையை, நியாயமாக விலையை விவசாயிகளுக்கு பெற்றுத்தரலாம், விலையை அறிவிக்கலாம் என்று அண்மையில் மத்திய அரசாங்கம் முன்பு இருந்ததை தளர்த்தி சொல்லியிருக்கிறார்கள். இப்படி சொன்ன பிறகு கூட என்ன காரணத்திற்காக நீங்கள் 155 ரூபாய் என்று அறிவித்து இருக்கிறீர்கள் என்பதை எங்களால் புரிந்துக்கொள்ளமுடியவில்லை.

அக்ரிகல்சுரல் பிரைஸ் கமிஷன் 130 ரூபாய் என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அதுவே தப்பு தான். அதை நாங்கள் ஒத்துக் கொள்ளவில்லை. ஏன் என்றால் மத்திய அரசாங்கம் நிர்ணயித்து இருக்கக்கூடிய அக்ரிகல்சுரல் பிரைஸ் கமிஷன் சென்ற ஆண்டிலேயும் சரி இந்த ஆண்டிலேயும் சரி மினிமம் பிரைஸ் 155 என்று அவர்கள் சிபாரிசு செய்தார்கள். ஆனால் மத்திய மந்திரி பையில் 130 ரூபாய்க்கு மேல் ஏற்றினால் அது மத்திய அரசுக்கு பஞ்சப்படி, நிவாரணப்படி கொடுப்பதற்கு 300 கோடிக்கு அதிகமாக வரும் என்ற காரணத்தினால் ரூபாய் 130ஐ வைத்துவிட்டு அதை உயர்த்தாமல் அந்த உயர்த்தும் பொறுப்பினை மாநில அரசின் தலையில் கட்டியிருக்கிறார்கள். அந்த சிரமம் எங்களுக்குப் புரிந்தது தான். இருந்தாலும் இந்த ரூ. 155 என்று சொல்வது இந்த விவசாயிகளுக்கு கட்டுப்படி ஆகாது. ஏற்கெனவே வறட்சி நிலையாக இருக்கிறது. ஏற்கெனவே 40 டன் 45 டன் ஒரு ஏக்கருக்கு கிடைத்தது என்றால் இன்றைய தினம் 30 டன் தான் ஒரு ஏக்கருக்கு கிடைக்கக்கூடிய நிலமை இருக்கிறது. வறட்சியால் கரும்பு காய்ந்து போய்விட்டது. யீட்டு குறைந்துவிட்டது. சென்ற ஆண்டு தமிழ்நாட்டிலே 80 லட்சம் 82 லட்சம் டன் கிரஷ் பண்ணினார்கள். இந்த ஆண்டிலே 68 லட்சம் டன்னைக்கூட எட்டமுடியாத அளவுக்கு இன்றையதினம் நிலமை இருக்கிறது. அதோடு மட்டும்

1983 மார்ச் 7]

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

அல்ல. சென்ற ஆண்டு இந்த மாதத்தில் எவ்வளவு கரும்பு நட்டார் கள். தமிழ்நாட்டில் இருக்கக்கூடிய ஆலைகளில் எவ்வளவு கரும்பைப் பிழ்ந்தார்கள். அதேபோல் இந்தத்தேதி வரை இன்றைய தினம் தமிழ்நாட்டில் எவ்வளவு கரும்பை நட்டு இருக்கிறார்கள். எவ்வளவு கரும்பை சர்க்கரை ஆலையில் பிழ்ந்தார்கள் என்ற கணக்கைப் பாருங்கள். இதற்கு உரிய விலை நியாயமான விலை கிடைத்தால் தான் இந்த துறையைக் காப்பாற்ற முடியும். விவசாயிகளைக் காப்பாற்றமுடியும். இந்த விவசாயத்தை நம்பி இருக்கக்கூடிய விவசாயத் தொழிலாளர்களைக் காப்பாற்ற முடியும் என்கிற நிலமைக்கு நீங்கள் வரமுடியும்.

இன்னொன்றையும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன். மாநில அரசாங்கமே, மத்திய அரசாங்கத்திற்கு கரும்புக்குக் குறைந்த பட்ச விலையாக 200 ரூபாய் நிர்ணயிக்க வேண்டுமென்று எழுதியிருக்கிறீர்கள், முதலமைச்சரே பரிந்துரை செய்ததற்குப் பிறகு இந்த அரசாங்கமே 200 ரூபாய் கரும்புக்கு குறைந்த பட்ச விலையாகக் கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்லி 8.5 பர் சன்ட் ரிக்கவரி கொடுக்கவேண்டுமென்று பரிந்துரை செய்த தற்குப் பிறகு 155 ரூபாய் என்று நிர்ணயித்து இருக்கிறீர்களே இது எந்த விதத்திலே நியாயத்தின்பாற்பட்டது என்று திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பிலே நான் கேட்க விரும்புகிறேன்.

இதனைச் சற்று உயர்த்துவது விவசாயிகளுக்கு மட்டுமல்ல பல நூற்றுக்கணக்கான கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களை அந்தத் தொழிலிலே போட்டிருக்கிறீர்களே, அரசாங்கத்தின் சார் பில் 8 சர்க்கரை ஆலைகளும், தனியார் சார்பாக 9 சர்க்கரை ஆலைகளும் நடக்கின்றனவே, அடுத்த ஆண்டு முழுவதும் அந்த ஆலைகள் எல்லாம் வேலை செய்யவேண்டுமென்றால் உடனடியாக நீங்கள் மத்திய அரசுக்கு சிபாரிசு செய்திருக்கிறீர்களே, அந்த 200 ரூபாயாவது பெற்றுத் தரவேண்டும். அப்படிப் பெற்றுத் தருவதற்கு என்ன வழிவகை? இப்போது மில்களிலே 155 ரூபாய் கொடுக்கமாட்டேன், அவர்களே நஷ்டப்படுகிறார்கள் என்ற வாதங்களையெல்லாம் கூட அரசாங் கத்தின் சார்பிலே சொல்லமுடியும். நான் அதற்காக இந்த அவையை ஒத்திவைத்துப் பேசவேண்டுமென்று நினைக்கிறேன். அந்தக் கருத்துக்களை இப்போதே நான் சொல்கிறேன். மாநில அரசாங்கம் கரும்பு விவசாயிகளிடமிருந்து பர்ச்சேஸ் டாக்ஸ் ஆகவும் கரும்பு செஸ் ஆகவும் ஆண்டு ஒன்றுக்கு 25 கோடி ரூபாய் வசூலிக்கிறார்கள். கரும்பு விவசாயிகளின் அந்தப் பணத்தி லிருந்து தான் சர்க்கரை ஆலை அதிபர்கள் கட்டுகிறார்கள். இந்த ஆண்டு ரோடு போடுவதற்கு மட்டும் 2½ கோடி ரூபாய் அவர்கள் ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள். மீதியிருக்கக்கூடிய 22½ கோடி ரூபாயை வறட்சி நிவாரணப் பணியாகக் கருதி இந்த ஆண்டு 70 லட்சம் டன் உற்பத்தி செய்யக்கூடிய விவசாயிகளுக்கு டன் ஒன்றுக்கு 30 ரூபாய் மாநில அரசாங்கம் கொடுக்கச் செய்து விவசாயி களுக்கு ரீப்பளோ என்ற முறையிலே மீண்டும் கொடுப்பீர்களானால்

[திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி]

[1983 மார்ச் 7]

அந்த 155 ரூபாயோடு மேலும் ஒரு 30 ரூபாய் அவர்களுக்குக் கிடைக்கும். திரு என். டி. ஆர். ஆந்திராவிலே சொல்கிறார் 196 ரூபாய் கொடுக்க வில்லையென்றால் நான் சர்க்கரை ஆலைகளை எடுத்துக்கொள்வேன் என்று மிரட்டுகிறார். இங்கே முதலமைச்சர் அ. இ. அ. தி. மு. க் அமைச்சர்கள் நீங்கள் சொல்லக்கூடிய விலையை கொடுக்கவில்லை என்றால் மில்களை எடுத்துக்கொள்வோம் என்று மிரட்டுங்களேன், இந்த ஆண்டு ரிசர்வ் பண்டிலிருந்து ஒவ்வொரு ஆலையும் ஒவ்வொரு கோடி ரூபாய் கொடுக்கலாம், அப்படிக் கொடுப்பதன் மூலமாக 155 ரூபாயோடு 15 ரூபாய் மேலும் சேர்த்து கொடுக்கலாம். அரசாங்கத்தினுடைய பணத்திலிருந்து நாங்கள் கேட்கவில்லை. கரும்பு விவசாயிகளுக்கு, பர்ச்சேஸ் டாக்ஸ், செஸ் ஆகியவை மூலமாக கிடைக்கின்ற அந்தப் பணத்தை மட்டும் திருப்பிக் கொடுத்தால் விவசாயிகளுக்கு 200 ரூபாய் கிடைக்கும். அப்படிக் கிடைப்பதன் மூலமாக விவசாயிகள் பலன் அடைவார்கள், அதன் காரணமாக அடுத்த ஆண்டு கரும்பு உற்பத்தி பாதிக்கப்படாது, அதன் மூலமாக மில்கள் மூடப்படாமல் பொருளாதார சிக்கல்கள் ஏற்படாமல் பத்தில் ஒரு பங்கு உற்பத்தி செய்யக்கூடிய சர்க்கரை ஆலைகள் உள்ள நம் தமிழ்நாடு என்ற பெருமைக்கு குறைவு ஏற்படாமல், அது காப்பற்றப்படவேண்டும்—அந்த நிலையில் தமிழ்நாடு முன்னுக்கு வரவேண்டும், விவசாயிகள் காப்பற்றப்படவேண்டுமென்று கூறி திராவிட முன்னேற்றக் கழகத்தின் சார்பில் இந்த அளையை ஒத்திவைத்து இன்னும் விரிவாக அதை விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

*திரு. சோ. அழகர்சாமி : தலைவர் அவர்களே, எனக்கு முன்னாலே பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் நம் மாநில அரசு 155 ரூபாய் ஒரு டன் கரும்புக்கு என்று நிர்ணயித்து இருப்பது போதாது என்று கூறி பல காரணங்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். சென்ற ஆண்டு இருந்ததைவிட இந்த ஆண்டு உற்பத்திச் செலவு அதிகமானது என்பதைப் பல நேரங்களிலே இந்த மாமன்றத்தின் உறுப்பினர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள். உற்பத்திச் செலவு அதிகமானதற்குக் காரணம் இந்த ஆண்டு பல விதமான செலவுகள் அதிகமாகியிருக்கின்றன, மின்சாரப் பற்றாக்குறையின் காரணமாக பல இடங்களில் ஆயில் இஞ்சின் மூலமாக பயிர் செய்திருக்கிறார்கள் என்ற நிலைமை ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே வறட்சியின் காரணமாக ஏக்கருக்கு 40 டன்னாக இருந்த கண்டுமுதல் 30 டன் என்ற அளவுக்குக் கூட விளையுமா என்று நினைக்கக்கூடிய அளவுக்கு கண்டுமுதல் குறையக்கூடிய நிலைமை

[முற்பகல் 10.50]

ஏற்பட்டிருக்கிறது. ஆகவே மத்திய அரசு இப்போது மாநில அரசுகள் தங்களுடைய இஷ்டம் போல் ஆங்காங்கு இருக்கிற நிலைமைகளுக்கு ஏற்ப விலை நிர்ணயித்துக்கொள்ளலாம் என்ற அதிகாரத்தை வழங்கியிருக்கிறது. மற்ற மாநிலங்களை

1983 மார்ச் 7]

[திரு சோ. அழகர்சாமி]

ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் ஆந்திராவும் மகாராஷ்டிரமும், கர்நாடகமும் நம்மைவிட அதிகமான விலையை விவசாயிகளுக்குக் கொடுக்கிறார்கள். இங்கே சொல்லக்கூடிய நேரத்தில் ஆலை முதலாளிகள், எங்களுக்கு கட்டுப்படியாகாது; கடந்த ஆண்டைவிட இப்போது லெவி சர்க்கரையின் விலையும், வெளி மார்க்கெட்டிலுள்ள விலையும் இரண்டும் ஒன்றாக இருப்பதின் காரணமாக 130 ரூபாய்க்கு மேலே விலை கொடுப்பதோ, 150 ரூபாய்க்கு மேலே கொடுப்பதோ இயலாது என்று சொல்கிறார்கள். இது தவறோ, நியாயமோ அதற்குள் போக விரும்பவில்லை. இன்றைக்குக் கட்டுப்படியாக வில்லை என்று சொல்கிறபோது கடந்த ஆண்டுகளில் பெற்ற அதிகப்படியான லாபத்தைப் பற்றியும், அல்லது கூட்டுறவு ஆலைகளில் ரிசர்வ் நிதி என்று சொல்லக்கூடிய முறையிலே அதிகமான நிதி ஒதுக்கி வைக்கப்பட்டிருப்பதைப் பற்றியும் அமைச்சர் அவர்கள் அறிந்திருப்பார்கள் என்று நினைக்கிறேன். ஆகவே விவசாயிகளுக்கு கட்டுப்படியாகவில்லை என்று சொன்னால் எப்படி அவர்கள் அடுத்த ஆண்டு பயிர் செய்வார்கள்? என்ற கேள்வி நம் கணவரின் மத்தியிலும் பிரதானமான கேள்வியாக அமைந்திருக்கிறது. கடந்த காலங்களில் கரும்பு பயிர் செய்வது குறைந்து நெல்லுக்குச் சென்றார்கள். இப்போது கரும்பிற்கு அதிகமான விலை கிடைக்குமென்று அவர்கள் வந்தபோது கரும்பிற்கும் குறைந்த விலை கொடுப்பதன் காரணமாக வருகிற காலங்களில் கரும்பு உற்பத்தி செய்கிற விவசாயிகள் அறவே கரும்பு உற்பத்தியை நிறுத்தி விடுவார்கள் என்பதில் எந்தவிதமான சந்தேகமும் இல்லை. கடந்த ஆண்டில் கூட நாம் கொடுத்த 175 ரூ. விலை கட்டுப்படியாகாமல் ஈரோடு வட்டத்திலே திண்டல் என்ற கிராமத்தில் கரும்பு விவசாயம் செய்த பலபேர் விவசாயிகள் தங்களுடைய கரும்பைத் தீயிட்டுக் கொளுத்தி விட்டார்கள் என்பதை அமைச்சர் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக்கொள்ள விரும்புகிறேன். ஏனென்றால் கட்டுப்படியாகவில்லை என்பது முக்கிய காரணம். ஆலைகளுக்கும் கொடுக்க முடியவில்லை; வெல்லமாக ஆக்கினாலும் கூட கட்டுப்படியாகாத நிலை ஏற்பட்டதற்கு பின்னால் அந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது. இப்போதுகூட வெட்டுக்கூலி லாரி வாடகை முதலியவைகள் அதிகமாக ஆனதற்கு பின்னால் கடந்த ஆண்டைவிட அதிகமான விலை வேண்டுமென்று அத்தனை சங்கத்தைச் சேர்ந்த விவசாயிகளும், அத்தனை அரசியல் கட்சிகளும் கூட, ஆளும் கட்சியைச் சார்ந்தவர்கள் கூட கேட்கிறார்கள் 250 ரூபாய் ஒரு டன்னுக்கு கொடுத்தால் தான் விவசாயத்தில் கரும்பு சாகுபடி செய்கிறவர்களுக்கு கட்டுப்படியாகக் கூடிய ஒரு நிலை இருக்கும். அதற்கு குறைந்த விலை என்று சொன்னால் நஷ்டம் வரும்; அடுத்த ஆண்டு அந்தப் பயிரை செய்யமாட்டார்கள், என்ற நிலையை அவர்கள் தெரிவித்து இருக்கிறார்கள். அப்படியிருக்கிற போது 155 ரூபாய்தான் கொடுக்க முடியும் என்று நம்முடைய மாநில அரசு அறிவித்திருக்கிறது என்றால்,

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1983 மார்ச் 7]

அடுத்த ஆண்டிற்கு கரும்பே வேண்டாம், சர்க்கரை ஆலைகள் வேண்டாம், சர்க்கரை ஆலைகளை மூடிவிடலாம் என்று ஒரு நிலைக்கு அவர்கள் வந்திருக்கிறார்களா என்று நான் அறியவிரும்புகிறேன். கடந்த ஆண்டு கொடுத்த விலை கட்டுப்படியாகவில்லை என்ற நேரத்தில் இந்த ஆண்டு உற்பத்திச் செலவு அதிகரித்து இருக்கிறது. அதோடு மட்டுமல்லாமல் வறட்சி வேறு கடுமையாக பாதித்திருக்கிறது. கண்டுமுதலும் குறைந்து போயிருக்கிறது. இப்படியிருக்கிற நேரத்தில் 155 ரூபாய் தான் கொடுப்போம் என்று சொன்னால் எந்த விதத்தில் அது நியாயம்? மத்திய அரசு விலை நிர்ணயக் கமிஷன் விலை 155 ரூபாய் என்று சொல்கிறது. விலை நிர்ணயக் கமிஷனைப் பொறுத்தவரையில் விவசாயிகளுக்கு ஆதரவாக அது இருக்கிறதா? அல்லது விவசாயிகளை கொள்ளையடித்து ஆலை முதலாளிகள் அதிகமான கொள்ளை லாபம் அடைவதற்கு அனுசரணையாக இருப்பதற்கு மத்திய அரசாங்கம் விலை நிர்ணயக் கமிஷனை ஏற்படுத்தியிருக்கிறதா? என்பதைப் பற்றியெல்லாம் சர்ச்சை இருக்கிறது. உற்பத்தி செய்யக்கூடிய நெல்லானாலும் சரி, கரும்பானாலும் சரி, விலை நிர்ணயம் செய்யக்கூடிய நேரத்தில், உற்பத்தி செய்கிற விவசாயிகளுடைய நலனைக்கணக்கில் எடுத்துக் கொள்ளக் கூடிய ஒரு யோசனையுடன் அந்தக் கமிஷன் செயல்படவில்லை என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவிக்க விரும்புகிறேன். ஆகவே இன்றைக்கு நம்முடைய மாநிலத்தில் இருக்கிற 21 சர்க்கரை ஆலைகளும் சீராகச் செயல்பட வேண்டுமென்று சொன்னால், அதிலே பணியாற்றக் கூடிய தொழிலாளர்கள் தொடர்ந்து வேலை பெற வேண்டுமென்று சொன்னால், கரும்பு உற்பத்தி செய்கிற விவசாயிகளுக்கு கட்டுப்படியாகக் கூடிய விலை கிடைக்கவேண்டும். அவர்கள் போட்ட முதலுக்கு நஷ்டமில்லாமல், போட்ட முதலை அவர்கள் எடுக்கக்கூடிய ஏற்பாட்டை மாநில அரசாங்கம் செய்துதர வேண்டும். அதிகாரம் இருக்கிறதா இல்லையா என்ற சர்ச்சைகும் போக விரும்பவில்லை. ஏனென்றால் மத்திய அரசாங்கம் நீங்களே விலைநிர்ணயம் செய்து கொள்ளலாம் என்று சொல்லிவிட்டார்கள். அமைச்சர் அவர்கள் சொல்கிறபோது ஆலை முதலாளிகள் கட்டுப்படியாகவில்லை என்று சொல்கிறார்கள் என்று சொல்வார்கள். இந்த வருஷம் அவர்கள் என்னதான் சொன்னாலும்கூட, கடந்த காலத்தில் அவர்கள் அதிகமான லாபம் சம்பாதித்த பணம் இருக்கிறது. ரிசர்வ் நிதி இருக்கிறது. ஒரு ஆண்டில் அவர்கள் கொஞ்சம் லாபம் குறைந்தாலும்கூட, விவசாயிகள் காப்பாற்றப்பட வேண்டும். ஆந்திராவில் ராமாராவ் அவர்கள் 196 ரூபாய் கொடுக்கவேண்டும், இல்லையென்றால் லைசென்ஸ் தர மாட்டேன்; அரசு அந்த ஆலைகளை எடுத்துக்கொள்ளும் என்று சொல்கிறார்கள். அந்த முறையில் நம்முடைய வேளாண்மைத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் வேளாண்மையை அபிவிருத்தி செய்யக்கூடிய முறையிலே வழிவகை செய்யவேண்டும். நம்முடைய 21 ஆலைகளும் சரியாக இயங்க வேண்டும். கரும்பு உற்பத்தி செய்கிற விவசாயிகள்

1983 மார்ச் 7]

[திரு.சோ. அழகர்சாமி]

நஷ்டம் இல்லாமல் கரும்பு உற்பத்தி செய்யவேண்டும். கரும்பை விட்டுவிட்டு வேறு பயிர்களுக்கு அவர்கள் சென்றுவிட்டால் கரும்பு கிடைக்காது. ஆலைகளை நடத்தமுடியாத நிலை ஏற்பட்டுவிடும். வருகிற காலங்களில் விவசாயிகளுக்கு 250 ரூபாய் விலை கொடுக்கவேண்டும்; 155 ரூபாய் என்பது போதாது. இதுபற்றி ஆளும் கட்சியினரும் சொல்வதற்கு வாய்ப்பு ஏற்படுகிற வகையில் இந்த அவையின் இதர அலுவல்களை ஓத்திவைத்து விவாதிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் கா. காளிமுத்து : மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, உரம் முதலிய இடு பொருள் செலவு, டீசல் செலவு, கூலி உயர்வு முதலியவை உயர்ந்துள்ளதாலும், வறட்சியின் காரணமாகவும், கரும்புக்கு விவசாயிகளுக்குக் கட்டுப்படியாகும் விலையை நிர்ணயிக்கவேண்டும் என்பதுதான் இந்த அரசாங்கத்தின் அவா, இலட்சியம். அதன் காரணமாகவே சாகுபடி செலவுக்கு ஏற்ப கரும்புக்கு விலையை நிர்ணயிக்கும்படி மைய அரசுக்குத் தமிழ்நாடு அரசு பரிந்துரைத்தது; வற்புறுத்தியது.

ஏ.பி.சி. எனப்படும் விவசாய விலை நிர்ணயக் குழு குறைந்த பட்ச விலையை டன்னுக்கு ரூ. 155 என நிர்ணயிக்கலாம் என மைய அரசுக்குப் பரிந்துரைத்தது. மைய அரசு, 1981-82-ல் நிர்ணயித்த டன்னுக்கு ரூ. 130 என்ற அதே விலையை 1982-83-க்கும் நிர்ணயித்து அறிவித்துள்ளது.

1981-82-ல் குவிண்டால் ரூ. 302.13 ஆக இருந்த 'லெவி' சர்க்கரை விலையை 1982-83-ல் ரூ. 309 ஆக மைய அரசு உயர்த்தியுள்ளது. அதே நேரத்தில் சென்ற ஆண்டில் குவிண்டால் ரூ. 450 ஆக இருந்த வெளிச் சந்தை சர்க்கரை விலை, கடந்த நவம்பர் 1982-ல் ரூ. 332 ஆகக் குறைந்துள்ளது.

மைய அரசின் ஆணைப்படி உற்பத்தியில் 65 சதவீதத்தை லெவிக்கும் 35 சதவீதத்தை வெளிச் சந்தைக்கும் கொடுக்க வேண்டியுள்ளது. வெளிச் சந்தை விலை குறைந்துவிட்ட நிலையில் தமிழக சர்க்கரை ஆலைகள் இடர்ப்பாட்டிலே இருக்கின்றன.

மைய அரசு அறிவித்த குறைந்தபட்ச விலை ரூ. 130-ஐக் கொடுப்பதென்றாலே தமிழகத்தைச் சேர்ந்த 2 ஆலைகளில் மொத்தம் ரூ. 70.11 இலட்சம் இழப்பு ஏற்படும் நிலை உள்ளது. ஆயினும் இந்த அரசு விவசாயிகள் நலன் காக்க வேண்டும் என்ற எண்ணத்திலேதான், ஏ.பி.சி. பரிந்துரைத்த ரூ. 155 என்ற விலையை அறிவித்தது. இந்த விலைப்படி கொடுக்கும் போது தமிழகத்தில் உள்ள கூட்டுறவு மற்றும் பொதுத் துறை ஆலைகள் 12-ல் 10 ஆலைகளில் எறத்தாழ ரூ. 679.33 இலட்சம் இழப்பு ஏற்படுகிறது. இந்த இழப்பை ஈடுசெய்ய அரசு வழிவகை செய்ய வேண்டிய இக்கட்டான சூழ்நிலையில் உள்ளது. எனவே, கரும்புக்கு டன்னுக்கு ரூ. 155-க்கு மேல் நிர்ணயிக்க முடியாத நிலைமை ஏற்பட்டுள்ளது.

[டாக்டர் கா. காளிமுத்து]

[1983 மார்ச் 7]

நாம் இந்த நேரத்தில் ஏதோ ஆலைகளின் பக்கம் பேசுகிறோம், அல்லது கரும்பு விவசாயிகளின் பக்கம் பேசுகிறோம் என்கிற நிலையில்லாமல் இந்த இரண்டு தரப்பையும் கருத்திலே கொண்டு விலை நிர்ணயிக்க வேண்டிய சூழ்நிலை உருவாகி இருக்கிறது. ஆகவேதான் இதிலே நாம் நெய்க்குத் தொன்னை ஆதாரமா, தொன்னைக்கு நெய் ஆதாரமா என்று பார்க்காமல் ஆலைகள் இயங்குகின்ற நேரத்திலேதான் கரும்பு விவசாயிகளும் அதிலே பலன் அடைய முடியும். கரும்பு விவசாயிகள் கரும்பைப் பயிரிட்டால்தான் ஆலைகளும் தனது பணியை ஒழுங்குற நிறைவேற்ற முடியும். அதிலேயிருக்கிற பணியாளர்களுக்கு வேலை வாய்ப்பும் கிடைக்க முடியும். ஆக, இந்த இரண்டையும் கருத்திலே கொண்டு நாம் இந்த விலையை நிர்ணயிக்க வேண்டிய நிலைமை ஏற்படுகிறது. இது தொடர்பாக மைய அரசு நீங்களே அறிவித்துக் கொள்ளுங்கள் என்று அறிவித்திருக்கிறார்களே, இதற்காக ரிசர்வ் வங்கி கடன் கொடுக்குமா என்றால் நிச்சயமாகக் கடன் கொடுக்காது. ஆகவே நம்முடைய நிதி நிலைமைக்குள்ளேதான் இவைகளையெல்லாம் சரிக்கட்ட வேண்டிய நிலைமையிருக்கிறது. இருந்தாலும் இருக்கிற சூழ்நிலையை எண்ணிப் பார்த்து, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே எடுத்துத் தெரிவித்த கருத்துக்களை எண்ணிப் பார்த்து, கரும்பு விவசாயிகள் உற்சாகம் இழக்காமல் அவர்கள் மீண்டும் கரும்புப் பயிரிட்டத்தக்க நல்ல மன நிலையில் மகிழ்ச்சியோடு அவர்கள் ஆலைகளுக்குக் கரும்பை அனுப்பத்தக்க வகையில், அரசு இதைத் தனியாகப் பரிசீலிக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேலும், பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, இங்கே ஒத்திவைத்து விவாதித்ததைப்போன்றி அளவுக்குக் கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டுவிட்ட காரணத்தினால், இதை இனி விவாதிக்க அவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்திவைக்க வேண்டியதில்லையெனக் கூறி அமர்கின்றேன்.

திரு. வி. கிருஷ்ணமூர்த்தி : ' டெசிஷன் ' எப்போது என்று சொல்லவேண்டும் சார், 'டிலே' செய்யக் கூடாது.

மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் : காலம் கடத்தக் கூடாது என்று கேட்டுக்கொள்கிறார்.

மாண்புமிகு லேளாணமைத் துறை அமைச்சரின் விளக்கத்திற்குப் பின் பேரவையின் இதர அலுவல்களை ஒத்தி வைத்து இத்தீர்மானம் குறித்து விவாதிக்கத் தேவை இல்லையென்பதால், இதற்கு இசைவு மறுக்கப் பெறுகிறது.